

ਰਾਜੀਵ ਭੱਲਾ ਜੇ.

ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ - ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰ

ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1995 ਦਾ 260 ਨੰ

2 ਜੁਲਾਈ, 2008

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908—ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976—ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ—1976 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ—ਐਪ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਦੀ—ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ—ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ—ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਆਦਿ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਖਾਸ, ਠੋਸ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ੇ, ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਘੱਟ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 34)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਆਪਹੁਦਰਾ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੰ: ੫੮)

ਐਮ.ਐਸ.ਖਹਿਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜਲੀ ਕੁੱਕੜ ਦੇ ਨਾਲ
ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਲੋਕ ਜੈਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ
ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਰਾਜੀਵ ਕੁੱਲਾ, ਜੋ

(1) ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 8 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 21 ਤਰੀਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਵਰੀ, 1991, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ 12 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। 80,000, ਰੁ. 40,000 ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਅਤੇ ਰੁ. 40,000 ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 12 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 26 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। 18 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼. ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 2,88,540 ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨਾ ਵਜੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 (ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ, 25 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1981 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਅਡਸਰ,

ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1352, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1981 ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 40,000 ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੰਬਰ 41/10851, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਰਾਹੀਂ।

(3) ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1981, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ/ਮੁਦਈ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

- “(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ 12 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (4) ਕੀ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (4A) ਕੀ ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 80,000 ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ

(5) ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 48,800. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ

ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(7) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਇੱਕ ਖੋਜ ਇਹ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਉੱਥੇ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਨੋਟਿਸ , ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1981 (ਐਕਸ. ਪੀ 3) ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(9) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦੱਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ।

(10) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਮੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ, Ex.P3, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ II ਦੀ ਧਾਰਾ II ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ।

(11) ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ, ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੱਖਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

(12) ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਆਰਡਰ, ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(13) ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ, ਸੇਵਾ, *iby1counse* ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਈ ਗਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕੋਈ ਸਾਇਨ-ਕੁਆ-ਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੋਈ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਇੱਕ 'ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਮੂਹ' 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵਲੁਰੀ ਬਸਵਈਆ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (1) 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(14) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। .

(15) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ'

ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 'ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਮੂਹ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। 2,88,540, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ। ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(17) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਦੇ ਸਾਲ 1999 ਵਿੱਚ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ' ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 'ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਮੂਹ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। 2,88,540 ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(19) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹਿਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸਨ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ।

(20) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨਾ ਜੋੜ ਕੇ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(21) ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, Ex.P3, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਜਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ।

(22) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਰੱਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(23) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

(24) ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ:-

- (1) ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ?
- (2) ਕੀ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1981 (ਐਕਸ. ਪੀ.3) ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਸਮੇਤ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ?
- (3) ਕੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ?

- (4) ਕੀ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- (5) ਕੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ?

(25) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(26) ਮਿਤੀ 12 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਆਪਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 26 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 26 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 2,88,540 ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁ. ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਖੰਡ II ਵਿੱਚ ਪਾਠਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(27) ਜਵਾਬਦੇਹ, ਮੀਨਿਆ, 25 ਫਰਵਰੀ, 1981, ਸਾਬਕਾ ਪੀ 3, ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਐਕਸ.ਪੀ.3 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਸਮੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1981 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1981। 40,000, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ। ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੈਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਹੁਣ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(29) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣਗੇ। ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(30) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ:-

“xx xx xx ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਵੇਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਿਲਾਉਣਾ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁੱਕ ਜਾਂ ਕਰੂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ”

(31) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(32) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

(33) ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ।

(34) ਇੱਕ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਲਜ਼ਾਮ * ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਖਾਸ, ਠੋਸ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ੇ, ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਘੱਟ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਖਾਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਲੀਲਾਂ, ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(35) ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ

ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਜੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਨਕਲੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਵੀਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।

(36) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ।

(37) 7) ਦਲੀਲਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ। ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ

ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਫਸੀਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿਜਤਾ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਖਾਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਆਦਿ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ।

(38) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰੇ 2 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਭਾਗੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

(39) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1981, ਐਕਸ.ਪੀ.3 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੇ ਤਹਿਤ. ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ। , ਵਿਗੜਿਆ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਲਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ।

(40) ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ 12 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 4 ਜੂਨ, 1981 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮਾ 10 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਨਗਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਰਾਹੀਂ।

(41) ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਠੋਸ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ, ਸੰਦਰਭ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(42) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਘੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ, Ex.P3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ

ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ।

(43) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਮੱਗਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(44) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 'ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਮੂਹ' ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ, ਅਰਥਾਤ, ਡੀਡਬਲਯੂ2-ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ6-ਮਿਸ ਪੀ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਸਲ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਨੁਮਤੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1981, ਸਾਬਕਾ ਡੀਡਬਲਯੂ6/6 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ 'ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(45) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27 ਮਈ, 1981 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਸਾਬਕਾ. DW6/6, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ।

(46) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਵਾਲੂਰੀ ਬਸਵਈਆ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਪਰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ; ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਚਨਬੱਧ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(47) ਵਧੀਕ ਸਬੂਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਥਿਤ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ 1999 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(48) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ II, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਨੁਮਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(49) ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਕ ਬਰਾਬਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963, (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਥੇ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ, ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ II, ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਤੋਂ 25, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ" ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਲਗਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਰਥਾਤ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਵਿਗੜੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"20. ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ।—(1) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ; ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(2) ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ J ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ-

(a) ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ; ਜਾਂ

(b) ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਜਾਂ

(c) ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1. —ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਿਰਫ ਅਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਔਖਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕਠਿਨਾਈ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਅਰਥ.

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2. —ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ, ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ.

(3) ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(4) ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(50) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 20, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(51) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੈਧ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(52) ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਮੰਨੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ, Ex.P3 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਆਦਿ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਸ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(53) ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ/ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਖਾਸ ਰਿਲੀਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਕੈਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(54) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ II ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ 4 ਜੂਨ, 1981 ਨੂੰ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ, Ex.P3 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

(55) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਬਨ

ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਰਬਨ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(56) ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੋਰਸ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਘੁਰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(57) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ II ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਹੈ। ਮੁਢਲਾ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ

ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(58) ਉੱਪਰ ਇੱਥੇ ਜੋ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ, ਆਪਹੁਦਰਾ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸੀ। ਦੋ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(59) ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਭਾਰੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 1980 ਵਿੱਚ 2,88,540 ਰੁਪਏ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਹੁਣ ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ @ Rs. 48,800 ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ 6% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 20 ਲੱਖ।

(60) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਰਜਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 6% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।

(61) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ